

พระราชดำรัส^(๑)

ในโอกาสที่อธิการบดีจากสถาบันราชภัฏและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
เข้าเฝ้า ฯ ทูลเกล้า ฯ ถวายปริญญาบัตร
คุณวุฒิตติศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาต่าง ๆ
ณ ศาลาดุสิดาลัย
วันพฤหัสบดี ที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๐

ข้าพเจ้าขอขอบใจ ที่ท่านทั้งหลายได้นำปริญญาคุณวุฒิตติศาสตรบัณฑิตในสาขาต่าง ๆ มาให้ข้าพเจ้า. แต่ต้องขอแสดงความกลุ้มใจสองอย่าง อย่างหนึ่งเป็นความผิดของข้าพเจ้าเอง ที่ลงมาช้า ทำให้ท่านทั้งหลายยืนอยู่นาน และอาจอยากที่จะกลับบ้านเร็ว แต่ว่าจะต้องกล่าวคำขอบใจนี้เล็กน้อยก่อน. ความกลุ้มใจที่สองก็คือความผิดของท่านเอง ที่ท่านมาสดุดีและมาเตือนว่าที่ได้ปริญญาคุณวุฒิตติศาสตรบัณฑิตนี้ ก็เพราะว่าอยู่นาน ใน ๕๐ ปี เดียวนี้ก็เป็น ๕๑ ปีแล้ว.

แต่อย่างไรก็ตาม ท่านก็ไม่ต้องฟังข้าพเจ้าพูดนานนัก เพราะว่าอย่างที่ได้อธิบายไว้มีความสามารถในทางคอมพิวเตอร์ และทำโปรแกรมต่าง ๆ นั้น ทั้งได้สามารถที่จะเก่งในทางซีดีรอม. ฉะนั้น ถ้าท่านอยากทราบว่ามีข้อความอะไรในสมอง ท่านก็เสียบซีดีรอมลงมา. วันนี้ท่านก็เสียบมาสามสิบหกแผ่น เท่ากับท่านก็ทราบว่าอะไรเพราะว่าที่ท่านพูดเป็นความจริงบางส่วนเท่านั้นเอง. การทำงานคอมพิวเตอร์นั้นที่ได้ทำเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาความจริงเป็นตรงข้าม ทำการพัฒนาแล้วจึงเอามาใส่ในคอมพิวเตอร์ และมีได้พัฒนาโดยใช้คอมพิวเตอร์. การเขียนก็ได้เขียนโดยใช้วิธีอื่นก่อนถึงมาใส่ในคอมพิวเตอร์ จึงบอกได้ว่าไม่ได้อาศัยคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือสำหรับใช้.

ส่วนอื่นๆ ที่ท่านได้ยกย่องต่างๆ ก็ต้องบอกมาเล็กน้อย ว่าได้อยู่ในตำแหน่งนี้ ๕๐ ปี ส่วนพระมหากษัตริย์ที่อาจารย์บอกว่าเมื่อทรงครองราชย์ก็ทรงมีสลดสังเวช. ไม่ใช่

^(๑) เรียบเรียงขึ้นตามที่ได้บันทึกพระสุรเสียงไว้

อย่างนั้น พระมหากษัตริย์ทรงครองราชย์ ๘,๐๐๐ ปี จึงมีความสลดสังเวชในเรื่องของความโง่. ใช้คำว่า โง่. ความโง่ของข้าราชการ. ไม่ใช่ ๕๐ ปี ที่ท่านสลดสังเวชนั้น. ท่านอาจารย์ที่บอกว่าอ่านยาก อาจยังอ่านไม่เข้าใจ ขอให้ท่านไปอ่านซ้ำอีก. ความจริงได้เปลี่ยนแปลงเรื่อง โดยที่เห็นว่าถ้าท่านออกไปหาโมกขธรรมท่านก็คงไม่ได้. เราก็ทราบดีว่าท่านไม่ได้โมกขธรรม เพราะว่าท่านได้เกิดในพระชาติเป็นพระมหากษัตริย์ และต้องเกิดใหม่ต่อมา. ฉะนั้น ก็หาโมกขธรรมไม่สำเร็จ. ความจริงที่ได้เปลี่ยนแปลงเป็นเช่นนั้น เพราะรู้ว่าการหาโมกขธรรมนั้น เป็นสิ่งที่จะต้องมีความเพียร และเมื่อความเพียรนั้นไม่ถึงที่สุด ก็ไม่ได้โมกขธรรม. ที่บอกว่า ได้เขียนให้เห็นความวิริยะเป็นสิ่งสำคัญ. ความจริงก็อยู่ในพระไตรปิฎกนั่นเอง มิได้เขียนขึ้นมาเอง. เป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งที่จะทำให้บรรลุโมกขธรรมได้. ฉะนั้นผู้ที่ยังไม่ได้อ่าน หรืออ่านแล้วแต่ยังไม่ซาบซึ้ง ก็ขอให้กลับไปอ่าน เพื่อเป็นประโยชน์และเพื่อให้แต่ละคนมีกำลังใจเพิ่มพูนขึ้นมา.

ส่วนเกี่ยวข้องกับความคิดทางพลศึกษา ก็ได้ทำตามที่ท่านได้กล่าว. แต่ก็ไม่ได้ตั้งใจนัก เพียงแต่สนุกมากในการปฏิบัติกีฬา และเป็นการบำรุงร่างกายให้แข็งแรง ซึ่งก็เป็นจุดประสงค์ของกีฬา ที่ท่านพูดกันว่ากีฬาเป็นยาวิเศษ. แต่บางทีกีฬาทำให้เกิดทะเลาะเบาะแว้งกัน อันนี้จึงได้เคยมีข้อสังเกต ก็คงข้อสังเกตเหล่านี้ที่เป็นประโยชน์จนได้ปริญญาเกิตติมศักดิ์. ส่วนในด้านศิลปะ ก็ได้ทำกิจการทางศิลปะ. ก็นั่นอีก ก็ทำเพราะสนุก.

นอกจากนั้นเกี่ยวข้องกับได้ให้ทางเภสัชศาสตร์ ที่จริงไม่ได้ไปทำ แต่ว่าก็ควรจะส่งเสริมให้ใช้สมุนไพร เพื่อที่จะช่วยให้ประชาชนได้มียาที่จะบำรุงร่างกาย. เกี่ยวข้องกับข้อนี้จะต้องเล่าให้ฟังว่าที่ลงมาช้า ก็เพราะว่าได้พบกับผู้ที่เป็นอาจารย์ทางแพทย์ แล้วก็คุยไปเพลิน และได้พบว่าในเมืองไทยนี้มีการศึกษาพยาบาล และจะช่วยทางเภสัช โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับการรักษาโรคเอดส์ ซึ่งยารักษาโรคเอดส์ที่มาจากต่างประเทศมีราคาแพง ทำให้ผู้ที่เป็นโรคนั้นไม่สามารถที่จะใช้จึงเกิดอันตรายยิ่งขึ้น. ในเมืองไทยความจริงก็ได้ศึกษาเกี่ยวข้องกับยาที่จะช่วยผู้ที่เป็นโรคเอดส์. ยาโรคเอดส์ก็ได้ศึกษาที่ทางกระทรวงสาธารณสุขได้มีการศึกษาวิจัยอยู่ และเข้าใจว่าได้ผลไปขั้นหนึ่งแล้ว. ฉะนั้นที่พูดถึงเภสัชศาสตร์นั้น ก็เห็นด้วยว่า การหายาในประเทศเองที่มาช่วยให้คนมีอนามัยดี คนหายจากโรคภัยไข้เจ็บ. ข้อนี้ก็สนับสนุน. อาจเป็นเพราะเช่นนี้ที่ทำให้ได้ปริญญาเกิตติมศักดิ์.

สรุปแล้วก็ขอขอบใจทุกคนที่ได้มารอคอยอยู่ ณ ที่นี้ และได้นำปริญญาเกิตติมศักดิ์ให้เป็นเกียรติ. ก็ขอให้ท่านได้มีสุขภาพแข็งแรงและร่างกายเข้มแข็ง จิตใจที่รอบคอบ และได้ทำประโยชน์ต่อไปในหน้าที่ของแต่ละคน. ก็ขอให้ประสบความสำเร็จ.